

Beszámoló - Németország

A tanuló neve: **Duvall Jacqueline**

A tanuló osztályának megnevezése: **11.AB / VEND**

Az Erasmus+ programban megjelölt célország: **Németország**

Az Erasmus+ programban megjelölt város: **München**

Munkahely neve: **Maritim Hotel München**

Munkahely címe: **Goethestraße 7, 80336 München**

Munkahely telefonszáma: **+49 089 552350**

Munkahelyen kapcsolattartó személy neve, telefonszáma: **Marie Nowotny,**

Tel: +49 (0) 8955235-850

Miután Németországba megérkeztem, találkoztam a koordinátorommal, aki elvitt a „befogadó családhoz” – egy kedves, idősebb nénihez. Kiderült, hogy az iskola tíz pernyi gyaloglásra van a háztól, a Simon Knoll Platzon. Hétfőtől péntekig, 8 órától 16-17 óráig felkészítésre jártunk egy szakmai iskolába, ahol délelőtt három foglalkozáson át a német nyelv alapjait

igyekeztünk elsajátítani csoportokban (néha játékosan vagy énekelve), majd ebédelni mentünk. Délután gyakorlati órákon vettünk részt: külön a pincérek, külön a szakácsok. Egyszer voltunk városnézésen a Marien Platzon idegenvezetéssel, egy másik alkalommal pedig buszos kiránduláson vettünk részt és München belső gyűrűjének látványosságait tekintettük meg. A nevezetességek nevét memorizálni szinte lehetetlen, ugyanis a város telis-tele van gyönyörű, régi épületekkel és szobrokkal. Összesen tízen voltunk a csoportban: két holland, három francia, egy angol, egy belga, egy lett vendégdiák és én. Az egyik hétvégén egy nagy kirándulásra mentünk, ami miatt korán kellett kelni. Ez néhány társamnak nehézséget okozott, amit a koordinátor nem díjazott – a híres „német pontosság” miatt. A Neuschwanstein kastélyt tekintettük meg, ami egy hegyen található. Hintóval mentünk fel. A kastély belseje,

valamint a kilátás is lélegzetelállító látványt nyújtott mindegyikünk számára. Mindenfelé látványosságra lelt a szem.

Hotelba kerültem, amely München legnagyobb vasútállomása mellett helyezkedik el. (Ide is érkeztem szeptember 18-án.) Ketten pincérként,

A második héten „felvételi elbeszélgetésekre” mentünk csoportokban. Négy másik Erasmusos diákkal, én a négycsillagos Maritim

ketten recepciósként, én pedig a konyhán szakácsként kezdtem meg a gyakorlatom. A két pincér fiúval együtt átköltöztettek minket a szállodába. A beosztásom szerint, napi nyolc órát kellett dolgoznom, ám ez változó volt, mert néha a reggeliztetéssel hamar végeztünk a konyhán, de volt olyan alkalom is, amikor tovább kellett maradni, mert rengeteg volt a vendég. A karácsonyi és szilveszteri időszakban volt a legnagyobb forgalom. A hangulat azonban mindig jó volt és mindenki kedvesen viselkedett. Ha német nyelven nem sikerült valamit megértenem, mindig kerítettek valakit, aki elmagyarázta angolul (esetleg magyarul) is. Sajnos Internetre csatlakozni nehéz volt, ugyanis az első héten közölték velünk, hogy azoknak, akik a hotelban dolgoznak, nem jár ingyenes internetelérés. A koordinátorunk megpróbált intézkedni az ügyben, de nem járt sikerrel. Végül sikerült megoldanom ezt a problémát egy kis segítséggel.

Az utolsó hónap utolsó napjaiban került sor a vizsgákra: a német szóbeli vizsgára, amelynek során el kellett mesélni a tanárainknak, hogy mit csináltunk a négy hónap alatt és egy gyakorlati vizsgára is, ahol mi azokat az ételeket készítettük el, amelyeket az első hónapban szakoktatóink mutattak meg nekünk. A pincérek pedig azokat a felszolgálási technikákat, amiket az első hónapban sajátítottak el: flambírozást és koktélkeverést.

A Németországban töltött idő első felében néha nehéz volt, mert én eddig angolul tanultam, ám az első napon az iskolában közölték velünk, hogy az angolt csak akkor használják, ha valamit tényleg nem értenek. A házi feladatok sem voltak túl könnyűek; néha sok szótárazást

igényeltek, esetleg a vendéglátó hölgy segítségét, aki mindenben szívesen segített. Az első hónap után, amikor munkába álltam a Maritim Hotelben, nagy szerencsém volt, ugyanis megismertem egy magyar dolgozót, aki korábban szintén részt vett az Erasmus+ programban. Ő pincérként dolgozik itt. Nagyon sokat segített mindenben, amiben tudott. Egy nagyon jó baráttra is leltem benne. Rengeteg új emberrel ismerkedtem meg, új szokásokat tanultam és bár volt olyan, aki nem beszélt angolul, végül mindig sikerült megértenünk egymást.

Diáktársaimmal is tartottam a kapcsolatot, valamint a két pincérként dolgozó társammal is rengeteg időt töltöttünk együtt, mert a beosztásunk sokszor hasonló volt.

Ennek a programnak köszönhetően, sokkal talpraesettebbé és magabiztosabbá váltam. Megtanultam minden ügyemet egyedül intézni, valamint a felmerülő problémákat megoldani. Már nem félek a változásoktól, mert az nem feltétlenül rossz és rengeteg új dolgot tanultam az életről, a helyi kultúráról, gasztronómiáról. Néhány ünneplési szokásukon is meglepődtem. Megtanultam, hogy bármilyen nehézség esetén kérdezni kell és minden helyi ember szívesen segít bármiben, amiben csak tud. Igaz, az angol nyelvtudásom nem fejlődött túl sokat, annak ellenére, hogy diáktársaimmal csak angolul beszéltem. A német nyelvet viszont sikerült a nulláról feltornásznom annyira, hogy az alapvető kommunikáció nem okoz nehézséget. Ezt a későbbiekben az angollal együtt szeretném továbbra is fejleszteni, mert tudom, hogy hasznát fogom venni az idő múlásával, akár csak a konyhán tanult praktikáknak.

Ezt a programot azoknak tudom ajánlani, akik – ha félnek is az új dolgoktól - de bele mernek vágni azokba. Továbbá azoknak, akik be tudnak illeszkedni egy új környezetbe. Akik így tesznek, azok számára kinyílik a világ. A megfelelő hozzáállással az ember még a munkát is élvezni fogja, mert a jó hozzáálláson tényleg sok minden múlik. Rengeteg új barátságot, valamint hasznos kapcsolatot lehet kiépíteni. Sok szép emléket és tapasztalatot szereztem az elmúlt öt hónap alatt.

